ἔρις ἠγέρθη εἰς τὴν χώραν. Αὐτὸς ἦτο ἀγαθὸς ἄνθρωπος—τόσον ἀγαθός, ὥστε ὠνομάσθη διὰ τὴν καλωσύνην του « Ὁ Ἅγιος Ἐρρῖκος,» ἀνῆκε δὲ εἰς τὸν λαγγαστριανὸν κλάδον τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ὁ ἄλλος κλάδος—ὁ ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὑρόκ, ἀντεποιεῖτο τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο τούτων κλάδων συνηντήθησαν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν Κῆπον Τέμπελ καὶ ἐκεῖ ἐφιλονείκησαν. Ὁ ἀρχηχὸς τοῦ Οἴκου τοῦ Ὑὸρκ ἔκοψε τότε λευκὸν ρόδον ἀπὸ μίαν τῶν ἐκεῖ τριανταφυλλιῶν καὶ εἶπε εἰς ὅλους τοὺς φίλους του νὰ πράξουν τὸ αὐτό. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ λαγγαστριανοῦ Οἴκου ἀπ' ἐναντίας ἔκοψε κόκκινον ρόδον καὶ παρεκάλεσε τοὺς φίλους του νὰ πράξουν τὸ αὐτό. Οὕτω εἰς τοὺς μεγάλους πολέμους, οἵτινες ἐπηκολούθησαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ λαγγαστριανοῦ Οἴκου ἔφερον ὡς ἔμβλημά των ἐρυθρὸν ρόδον, ἐνῷ οἱ τοῦ Οἴκου τοῦ Ὑὸρκ λευκόν. Οἱ πόλεμοι οὗτοι καλοῦνται εἰς τὴν ἱστορίαν, «Οἱ πόλεμοι τῶν ρόδων» διήρκεσαν δὲ 30 ὅλα ἔτη καὶ χιλιάδες ἀνθρώπων ἀπωλέσθησαν εἰς αὐτούς.

Μετὰ τοῦτο εἷς τῶν βλαστῶν τοῦ λαγγαστριανοῦ Οἴκου ἐνυμφεύθη τὴν Ἐλισάβετ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ὑόρκ, τὸ συνοικέσιον δὲ τοῦτο ἔθεσε τέρμα εἰς τοὺς ἐμφύλιους τούτους πολέμους.

Ἱστορεῖται ὅτι κατὰ τοὺς γάμους τῶν ἐν λόγῳ ἡγεμονοπαίδων, μία τριανταφυλλιά, εἰς τὴν ἐπαρχίαν Οὐιλτσάϊερ, ἥτις ἔκαμνε πάντοτε λευκὰ ρόδα, ἔκαμε τότε ρόδα ἐρυθρόλευκα. Εἴτε ἀληθής, εἴτε μὴ εἶνε ἡ ἱστορία αὕτη, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν φύεται τριανταφυλλιά, ἥτις φέρει ρόδα λευκοκόκκινα, καὶ τὰ ὁποῖα ὠνομάζονται-λαγγαστριανο Ὑὸρκρόδα.

Οὕτω λοιπὸν τὰ δύο ρόδα ἡνώθησαν ἔκτοτε εἰς ἓν καὶ ἀπετέλεσαν τὸ καλούμενον Τούδορ ῥόδον, τὸ ὁποῖον σκαλίζεται εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα καὶ τοὺς βασιλικοὺς τάφους τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Ἡγεμὼν ὅστις ἐνυμφεύθη τὴν Ἐλισάβετ ἦτο Ἐρρῖκος ὁ 7ος· οὗτος ἔκτισεν ὡραῖον παρεκκλήσιον εἰς Οὐαστμνίστερ Ἀββεῦ, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του ἐτάφησαν. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς μικρούς μου συνδρομητὰς ὑπάγουν εἰς τὸ Λονδῖνον, θὰ ἴδουν τὸ ρόδον τοῦτο μονὸν καὶ διπλοῦν σκαλισμένον εἰς ὅλους τοὺς τοίχους καὶ θύρας καὶ ζωγραφισμένον εἰς τὰ ὑαλιὰ τῶν παραθύρων τοῦ παρεκκλησίου τούτου ἔτι δὲ εἰς τὸ ὡραῖον καὶ πολυτελὲς μνημεῖον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι τεθαμμένοι οἱ ἐν λόγῳ βασιλικοὶ σύζυγοι.—Τὸ μνημεῖον τοῦτο περικλείεται ἐντὸς ὀρειχαλκίνου κιγκλιδώματος, εἰς τὸ ὁποῖον παρατηρεῖται ἐπίσης τὸ ῥόδον.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

—**Ὠφέλιμοι ὁδηγίαι.** Διὰ νὰ ἀφαιρέσῃς στίγματα μελάνης, ἢ σκωρίας σιδήρου, βρέξε τὸ φόρεμα μὲ γάλα καὶ σκέπασέ το μὲ ἅλας.

—Ὄρνιθα καλῶς τρεφομένη καὶ περιποιουμένη δίδει εἰς δύο μῆνας τόσα αὐγά, ὅσα ζυγιζόμενα θὰ ἀποτελοῦν τὸ βάρος τοῦ σώματός της.

—Ὠμὰ κρομμύδια ψιλοκομμένα καὶ ἀνακατωμένα μὲ τροφὴν εἶναι καλλίτερον ἰατρικὸν διὰ τὰς ἀσθενείας τῶν ὀρνίθων ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα.

—Ὁ χυμὸς ἑνὸς λεμονίου εἰς ἓν ποτήριον ὕδατος, συχνάκις θεραπεύει τὸν πονοκέφαλον, ἀλλὰ πρέπει νὰ παρθῇ χωρὶς ζάχαριν.

—Ποτὲ μὴ βρέξῃς τὰ μαλιά σου, ἐὰν ἔχῃς τάσιν εἰς κώφωσιν, οὔτε νὰ βουτᾷς τὴν κεφαλήν εἰς τὸ ὕδωρ, ὅταν κολυμβᾷς.

—Ὠμὴ πατάτα εἶναι τὸ ἄριστον σπουγγιστήριον διὰ ἀτσαλόπενες, διότι καθαρίζει αὐτὰς καὶ κάμνει τὴν μελάνην νὰ ῥέῃ εὐκόλως.

—Ἐὰν χάρτης καῇ, ὅπου ὑπάρχουν μύρμηκες, τοὺς ἀποδιώκῃ ἀμέσως. Ἐπίσης τοὺς ποντικούς.

—Διὰ νὰ αὐξήσῃς τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐγῶν καῦσον ἀραβόσιτον ἕως οὗ μεταβληθῇ εἰς ἄνθρακα, ἀνάμιξον δὲ ποσότητά τινα αὐτοῦ μὲ τροφὴν καὶ δίδε εἰς τὰς ὄρνιθας 2—3 φορὰς τὴν ἑβδομάδα.

—Ἐὰν θέλῃς νὰ ἀφαιρέσῃς ἀπὸ φόρεμα πίσσαν, τρίψε τὸ μέρος μὲ πάχος χοίρειον καὶ ἔπειτα πλύνε το μὲ σαποῦνι. Τὸ αὐτὸ κάμε καὶ ὅταν θέλῃς νὰ καθαρίσῃς τὰς χεῖράς σου ἀπὸ πίσσαν.

—**Ἡ διάνοια** εἶναι φῶς—τὸ συναίσθημα εἶναι θερμότης, —ἡ δὲ θέλησις τὸ σημεῖον, ὅπου συγκεντροῦνται ὁ νοῦς καὶ τὸ συναίσθημα.

—**Ὁ Λούθηρος** ἔλεγεν ὅτι δὲν δύναταί τις νὰ καταπολεμήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ ξίφους. Ἀλλ' ὅμως ὑπάρχει μάχαιρα τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὅπλον ἀποτελεσματικόν.

—**Ἡ ἀλήθεια** εἶναι πάντοτε σπόρος ζῶν· ἀλλ' ὅμως δύναται νὰ ταφῇ μὲ μίαν μούμιαν, ἢ νὰ φυτευθῇ εἰς καρποφόρον γῆν. Ἡ ἀλήθεια δύναται νὰ εὕρῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου φέρετρόν της, ἢ δύναται νὰ γείνῃ ἡ ζύμη τῆς ψυχῆς.

—Ὁ Ἀριστοτέλης ἐθεώρει ἐκεῖνο τὸ ἔργον τῆς τέχνης τελειότατον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τίποτε δὲν δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τίποτε δὲν δύναται νὰ προστεθῇ. Ἡ ἀρετή, ἡ ἀλήθεια, ἡ ὡραιότης ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς τὸ μέσον μεταξὺ δύο ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων πραγμάτων. Ἡ δὲ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὸν ὀρθὸν βαθμόν, εἰς τὴν ἁρμονικὴν ἀναλογίαν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τί βιβλίον ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμόν;
2. Πῶς ὠνομάζετο ὁ ποταμός;
3. Τίνος πράγματος ἦτο σημεῖον;

Συνδρομὴ « Παιδικῶν Διηγημάτων,» 8 κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπτ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ 1891.—2589